

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:					
Cím:	<i>Egy délelőtt a budapesti rendőr-kutyatelepen</i>				
Forrás:	<i>Reggeli Újság</i>				
Marosvásárhely	1942 dec. 17.	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Oszályozás

Tárgy

351:74

Hely

Idő

"1942"

Személy

"

Helyezés

351.74/4395

Egy délelőtt a budapesti

rendőr-kutyatelepen

Budapest (—) A csipős decemberi reggelen, valahol a főváros környékén harsány kutyaugatás üti meg a korai járókelők fülét. Vezényszavak pattogása, élénk sürgés-forgás mindenfelől majd néhány pillanat múlva 20 gyönyörűen fejlett, hatalmas rendőr-kutya tűnik elő gazdáik kíséretében és élénk csaholás, viháncolás és farkcsóválás közepette vonulnak el.

Kezdődik a napi munka

A híres budapesti rendőr-kutyák egyik idomító-telepén vagyunk. Most veszi kezdetét a napi munka. Nézzük, milyen is az élet egy ilyen telepen? Egyszerű rendőr-szobában vagyunk, amelynek udvarát magas kerítés veszi kö-

ül. Kivülről mi sem árulja el, hogy itt az év minden napján milyen érdekes és fontos munka folyik. Amint benyitunk a kapun, zembetűnik vagy husz gyönyörűen fejlett, hatalmas rendőr-kutya. Most csendben fekszenek és várják az „iskola” kezdetét. Félmetes, nagy példányok. Részen német juhászkutyák, amelyek nálunk egyszerűen csak „farkaskutyáknak” neveznek, részben dobermannok, amelyek a vérebek egészen leszármazottai.

Pompás állatok. Egyik szebb, mint a másik. Testük csupa izom, erő, nagy piros nyelvük, mint megannyi tüzláng ütközik elősárga agyaraik közül. Okos szemeket gazdáikra függesztik és úgy várják a parancsot Tulajdonosaik úgy beszélnek velük és

ők úgy engedelmeskednek, mint ha csak pajtások lennének. Képzetségük és magas értelmiségük — egyenesen csodálatos.

Sorakozás ugratásra

Az udvar közepén két deszka-kerítés áll. Az egyik alacsonyabb, kb. másfélméter, a másik jóval nagyobb, ennek magassága háromméter körül jár. Arra szolgálnak, hogy a kutyák parancsszóra átugorják azokat. A kisebb ugrató tet-jén tuskés sövény mered, arra, hogy a kutyák a másfélméteres akadályt érintés nélkül szökjék át. Ha hozzáérnek az akadályhoz, bizony alaposan megsértik magukat. De erre nem kerül sor. Mind magasan az akadály felett usznak a levegőben. Megragadó látvány, amikor a husz gyönyörűen fejlett állat vezényszóra egymásután rugaszkodik neki és ugrik át először a kisebb akadályon, majd továbbfutva nekimegy a magasabb ugratónak. Néha úgy látszik, nem sikerül az ugrás, de a szívósság, az akarat, valamint a serény biztatás győzedelmeskednek és izmaikat megfeszítve kusznak a sima deszkafalon, mig nem elérik a tetejét, ahol pillanatig megállanak, majd nagy lendületet véve

ugranak a földre. Ahogy földet érnek, már felharsan a vezényszó: Vissza!... és előről kezdődik a mutatvány. De most előbb a nagy akadályon kell keresztüljutni, majd a kicsiny sövénykerítésen, hogy aztán, mint akik jól végezték dolgukat, hizelegve idomítóik lábaihoz üljenek, akik meleg szavakkal dicsérik meg a nagyszerű teljesítményt.

A kutya kivédi a támadást

Következik a második feladat: Hogyan védik meg a kutyák gazdáikat? Sorbaáll husz rendőr, mindegyik a maga kutyájával, egymásól kb. kétméter távolságra. Lábhoz! — hangzik a vezényszó — és a kutyák sorban a lábukhoz telepednek. A rendőrök beszélgetnek velük, mint ember az emberrel és az állatok farkukat csóválva, füleiket hegyezve néznek okos szemekkel a hozzájuk tartozóhoz. Most egy rongyokkal kitömött civil lép be a kapun. Kezében korbács, amelyet vésztjóslóan pattogtat a rendőrök felé, mire az imént még szelíd, kedves, gazdáikkal „társalgó” kutyák, mint husz feldühödt fenevad, vérbeforgó szemekkel, alkapsaikat csattogtatva ugranak neki a tá-

madónak és széjjel is tépnék, ha szabadon engednék őket. Hűség-gel, odaadással védik gazdáikat a támadás ellen. Még testi hépségüket is feláldoznák, csak hogy gazdáiknak ne történjék bajuk.

— Türelem! Ez a jelszó a kutyaidomításnál — világosít fel bennünket az egyik szakember. A végtelen türelem jegyében kell foglalkoznunk az állatokkal, egyébként sohasem érnénk el eredményt. Megütni még gazdájának sem szabad az állatot, mert félnek tőle és nem engedelmessékednek.

Most az idomított rendőr-kutyák egyik legszebb és legnehezebb produkciója következik. Ez rendkívül sok időt és türelmet igényel: Tárgyórzés és nyomkeresés.

Nyomon a szimat után

A rendőrök kutyáikat kiviszik az idomító telep melletti rétre és távol egymástól szabadon engedik őket. Mindegyik kutya mellé lehelyez gazdája egy egy tárgyat. Az egyik a köpenyét, a másik a kardját, a harmadik a kerékpárját és aztán magukra hagyják az állatokat szabadon. A rendőrök távoznak és előtűnik az iménti

kitömött ember. Sorban odamegy a kutyákhoz és el akarja venni tőlük a rájuk bízott tárgyakat. De az akaratnál tovább nem ér, mert amikor elhalad mellettük, az ebek mintha észre sem vennék, továbbengedik, amikor azonban az őrzésükre bízott tárgy után nyul, először halk morgással figyelmeztetik, hogy megállj!! ezt nem szabad!! Amikor látják, hogy ez nem elég, elkapják a jól kitömött kabátujjat és mindaddig el nem engedik, míg gazdájuk elő nem jön s meg nem bilincseli a „tolvajt.“ Aki bármennyire is igyekszik, nem tud szabadulni az acélosan szorító fogak közül.

Hasonlóan nehéz a tárgy és nyomkeresés. Amikor a kutya egy-egy nyomon elindulva keresik az eldugott tárgyat, vagy az elbujt személyt; szimatjuk és ösztönös érzéseik szinte csalahatatlannak. Ha az üldözött csak a legkisebb nyomot is hagyja maga után, a rendőrkutya holtbiztosan megtalálja őt, mert akadályt nem ismerve, tüskön-bokron, falon, kerítésen, szárazon és vizen keresztül, egyforma biztonsággal követi az üldözöttet.

Hiábavaló a megvesztegetés

Befejezésül a legnagyobb teljesítmények egyikét mutatják be: az élelem megtagadását. Szinte csodálatos, hogy a kiéhezett kutyák még gazdáik távollétében sem fogadnak el mástól élelmet, mert elv az, hogy a kutyának idegentől nem szabad elfogadni semmit. És ezt az elvet a legtökéletesebb mértékben sikerül is keresztülvinni.

A rendőrlegénység valósággal becézi a kutyákat. Bizonyítja ezt az a tény, hogy még szabadnapjaikat is feláldozzák, csak hogy kutyáikkal minél több időt tölthessenek együtt és azokat minél tökéletesebben idomíthassák.

Le kell szőgeznünk, hogy a nagy türelem, a lelkes, odaadó munka, a szakértelem és az óriási gyakorlati tudás, amellyel a rendőr-kutyák kiképzését irányítják, kiváló hírnevet szerzett már is a magyar rendőrkutyáknak.

ifj. G. L.